

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četirintopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo ujudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da je o pravem času ponovijo, da pošiljanje ne preneha in da dobijo vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— | Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 | Jeden mesec . . . „ 1-10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1-40

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziroma na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Deželni odbor contra samoslovenskim javnim napisom v Ljubljani.

III.

Sedaj, ko smo zadostno pojasnili položaj, prestopimo zopet k odločbi našega veleslavnega deželnega odbora sami. Skušali bomo v sledečih vrstah ne gledé na politično stran cele stvari naglašati zgolj stvarne pomisleke, ki jih imamo proti opravičenosti te odločbe in ki bodo napotile izvestno tudi mestni zastop, da bo uporabil zoper to toli nepričakovano kasiranje njegovega sklepa vse korake, katere mu dovoljuje zakon.

Naše mnenje je torej to, da odločba deželnega odbora v zakonu ni utemeljena in da ne more obveljati. — Pred vsem je deželni odbor v svoji govečnosti za stvar samo pozabil — tako se nam vidi — preskusiti formalno opravičenost pritožbe tistih osmih „nemških“ hišnih posestnikov, ki so izposlovali odločbo, vzbudivšo po vsej pravici izredno — pozornost v vseh narodnih krogih. Nam,

ki smo to storili, uriva se prepričanje, da bi se bila morala pritožba odbiti a limine, in sicer v prvi vrsti zaradi tega, ker je bila prekasno uložena. Mestni statut Ljubljanski z dne 5. avgusta 1887 določuje namreč v § 85., da je vse prizive zoper sklepe mestnega zastopa vložiti v štirinajst-dnevem zapadnem roku, tekočem od dneva njih razglasitve v občini (§ 62. ibid.), oziroma od dneva praviloma izvršenega naznanila udeleženi stranki. Ker se sklep za upeljavo samoslovenskih uličnih napisov (ne hišnih tablic) ni imel nobeni stranki posebej naznaniti ter se tudi ni, šteti je toraj v predležem slučaju prizivni rok od dne, ko se je ta sklep „tičoč se koristi vse občine javno dal na znanje, kakor je navada“ (§ 62. ibid.) To pa se je zgodilo že dan po seji, namreč 6. junija t. l. po vseh treh Ljubljanskih dnevnikih. Prizivni rok potekel je tedaj za vsakogar že 21. junija, odločba deželnega odbora pa sama pové, da je bila pritožba Ferdinand Mabra in sodrugov vložena stoprav dne 25. junija. Zategadelj bilo je po našem mnenju to pritožbo ne gledé na meritorično opravičenost ali neopravičenost kar a limine odbiti. Poleg tega pa nam tudi še drug formalni nedostatek sili na um; dvomimo namreč, je li so bili pritožitelji legitimovani za tako pritožbo. Vsaka stranka, kateri naj pristojna prizivna pravica, mora biti izvestno neposredno interesovana na rešitvi zadeve, zoper katero se pritožuje; imeti mora na stvari takozvani pravni interes in ne samo kako posredno ali celo zgolj strankarsko zanimanje. Ne gre nam pa v glavo, da bi imel n. pr. gospod Ferdinand Mahr zadostni pravni interes na tem, kako se oznamujejo razne ulice n. pr. v Krakovskem ali Trnovskem predmestju. Ako bi se priznavala pravica pritožbe vsakemu občanu zoper vsak sklep mestnega zbora v samosvojem področju, tedaj bi prišli do čudnih posledic in vsak „volivc“ n. pr. bi lahko z nagajivimi pritožbami vsaj zavlačil razne sklepe mestnega zbora, kateri ga prav nič ne zadevajo in brigajo. Toda ta pomislek le mimogredé —

Toliko v formalnem oziru. A tudi in merito se nam vidi odločba deželnega odbora iz raznih razlogov neopravičena in precej prisiljena. — Kakor smo včeraj naglašali, prilastila si je pred dvema letoma isto kompetenco, katero sedaj vindicira za-se deželni odbor, deželna vlada in tačas je upravno sodišče, ki je tudi za deželni odbor najvišja instanca, spoznalo, da spada oznamovanje ulic in drugih javnih prostorov v samosvoje področje Ljubljanske občine, katero lahko vrši svobodno in kakor sama določi in da ni nobene zakonite določbe, ki bi to pravico občine omejevala ali utesnjevala. To je po našem mnenju jasno dovelj in zategadelj smo mnenja, da je naš preslavni odbor preširoko interpretoval presojevalno pravico, pristojno mu po § 84. obč. reda za Ljubljano, trdeč, da sme po „svobodni samodoločbi“ ustavljati sklepe mestnega zastopa, storjene v izvrševanju samosvojega področja. Ne tajimo, da govori ravno navedeni paragraf, kakor se sedaj kaže, nekoliko presplošno in nejasno, a na drugi strani tudi ne dvomimo, da deželni odbor avtonomni občini Ljubljanski ne sme odrekati tiste pravice, katero jej je izrecno priznalo upravno sodišče. Saj vendar nižja instanca ne more in ne sme derogirati višji! Ako je tedaj upravno sodišče spoznalo, da se z napravo samoslovenskih napisov v Ljubljani ne krši čl. XIX. temelj. zak., da ne pride v poštev dozdnevno obteženje javnega prometa in nepotrebna skrb za kataster in zemljiško knjigo, (in vse te „pomisleke“ je brezuspešno naštel vladni zastopnik pred upravnim sodiščem) tedaj bi mora ta razsodba pač biti merodajna tudi za deželni odbor. Kako pride pač naš narodni deželni odbor do tega, da naj ima večjo skrb za nemški jezik, nego upravno sodišče samo? Naj se nam ne ugovarja, da upravno sodišče tačas ni ovrгло prepovedi deželnega odbora, temveč deželne vlade. Tačas si je pač vlada prisvojila isto kompetenco, kakor danes deželni odbor, a zadnji je modro molčal, kakor tudi še v svoji prepovedi ne pove, je-li se smatra kompetentnim tudi glede samoslovenskih hišnih tablic, katere

LISTEK.

Pri treh farah.

(Slika iz belokranjskega življenja.)

Zrcalo narodovega čustva jo narodovo življenje.

Kake pol ure od Metlike proti vzhodu stoji vas, Rozalnica po imenu. Kakor malone vse vasi po Belokranjski, ima tudi ta s pravo pšenično slamo krite strehe, izpod katerih se valí gost dim, kadar kuha mati-gospodinja svoji družini ubožno kosilce. Na sredi vasi stojé tri cerkve, druga poleg druge, ob njih pa spé v črni zemlji naši pošteni Belokranjci smrtno spanje! Pred pokopališčem rasejo ponosno proti nebu košate lipe ter s svojimi dolgimi vejami segajo do strehe občinske hiše. Daleč na okrog oklepajo svet gore, po katerih se belé vinske hrami in zidanice, v katerih pa stojé prazni sodje in ob katerih rase dandanes debelača mesto druge vinske trte! Joj, kako je žalosten človek, kateremu splava oko po onih praznih goricah, ker vé, da je bilo nekdanj vse drugače, ko se je v božjem solučnem žarku svetila zlata vinska kapljica, da so kar iskre iz nje letele ter navduševale vsako belokranjsko srce z vročim ognjem za lepo svojo domovino! Oh, ni več onih časov! A nekateri pravijo, da se zopet

vrnejo, toda sivoglaví možje čudno stresajo svoje poštene glave ter si želé samo v grob!

Toda vedno ni tako žalostno tam pri treh farah. Vsako leto pride k „Mamki božji Trifarški“ ono nedeljo po sv. Jerneji na tisoče ljudij obhajati sloveeno žegnanje ali proščenje.

Od kod ste vi, dragi gosti, na Belokranjskih tleh? Kje je vaš dom, ki vam daje toli dražestno-pisano opravo, ki se krasno prilega zdravemu dekliskemu licu in nagubanemu starčevemu čelu? Od kod si ti, mladenka, ki ti krije polna prsa lep modrikast telovnik? In od kod ti, ki ti višé stari tolarji od cesarice Marije Terezije po vitkem telesu? Kje je tvoj dom, dekletce, ki nosiš na težkih kodrih rdečo, z zlatom obšito čepico? Kje je tvoje selo, dečko, ki nosiš ob sebi torbo ter cipale na nogah? Kje? — Ej, gospodine — kje?! Tam daleč pri Hrastu, sv. Nedelji, sv. Nikoli, Žakanji, Lipniku, Marindolu, Vinici, Karlovci, Ogulinu — tam daleč, daleč! . . .

Tibo! — Proti Metliški župni cerkvi prihajajo najprej že v soboto popoldne romarji. In v jasno nebo plava vroča molitev izlita v lepo, preprosto narodno pesem, ki se razlega daleč čez Belokranjski svet. In za to četo druga, tretja . . . In vsa ta velika množica stopa dalje proti božji Porodici k Trem faram in utrujena in upehana od dolge hoje po vroči, prašni cesti se zgrudi tam na trudno koleno

ter v nemi molitvi potoži Nje Sinu veliko svojo bol! . . .

Slovesen trenotek je to, in Belokranjec je ponosen nanj, ker mu oslavlja njega dom in ga priključuje rodnemu, dasi daljnemu svetu.

Kajpada — tudi Metliška gospóla mora k Trem faram, da se navžije divnega pogleda, katerega mu daje nebrojna množica ljudstva, ki je slikovito namešana, kakor razno cvetje, katero pomlad pripré na pomlajeno prirodino lice!

In ko se vlega po zemlji hladni mrak, tedaj se oglasi tú in tam glasna pesem, ki plava vedno tiše v nočni mir, dokler ne pade sèa na sleharno trudno oko . . .

In v nedeljo zjutraj vstane zopet mlado življenje pod onimi lipami in tedaj živimo v času, ko je naš narod radosten gledal v bodočnost ter se poživljal ob požiru zlatega vinskega soka domačega pridelka, ko je pozabil na vse vaaskdanje trpljenje ter v duši netil ogenj Bogu, domu in carju! In preverjen mora biti tedaj vsak, da je naše ljudstvo pošteno, pobožno in pridno, in ni mu móti, da bi zabilo čiste svoje matrne besede ter božjega nauka!

Na travniku okolo občinske hiše blekeče poleg ovce oven in poleg ovna ovca, mladi bosopeti Vivodince pa suče na raznji mastno pečenko nad žrjavico. In ko je dovolj zapečena, veselo poskoči ter zavpije: „Vručega, be, vručega!“ In tedaj vrže pe-

je — vsaj kolikor naj bi bile obligatorične — je deželna vlada prepovedala. Deželni odbor pridržal si je tudi v tem pogledu razsojevalno pravico potem, ko bo stvar političnim potem sojena že v zadnji instanci in tako se utegne zgoditi pri nas to, kar je na celem ostalem svetu nemogoče, da bosta za isto zadevo izvrševali svojo presojevalno pravico dve različni drugi instanci, kajti deželni odbor pridržuje si pravico, prepovedati slovenskemu jeziku to, kar mu bodo dovolile že vse politične instancije. Ubogi slovenski jezik in ubogi mestni statut Ljubljanski!

Pomisleki, ki jih navaja deželni odbor glede „v zgodovini utemeljenih imen nekaterih javnih prostorov, katera imena v slovenskem in nemškem jeziku niso identična“, ne vidijo se nam potrebni posebnega zavračanja in le toliko si usojamo omeniti, da bi pri sedanjem kranjskem deželnem odboru ne bili iskali toliko skrbi za zgodovinsko slavo — Turjačanov. Pomislek pa, da bi se tu jci, dohajajoči v Ljubljano in nevedši slovenskemu jeziku, ne spoznali na samoslovenske napise, zavračajo že javni napisi v Trstu, Zagrebu, Pešti itd. Kar je drugje pravično, taisto naj bi bilo le v Ljubljani krivično?

Glede na vse te stvarne naše pomisleke nadejamo se za trdno, da nazori našega narodnega deželnega odbora ne bodo obveljali in ne morejo obveljati pred ono najvišjo instancijo, katera je že jasno in glasno priznala avtonomni občini Ljubljanski tisto pravico, katero ji sedaj jemlje deželni odbor, katera je še posebej naglašala, da nihče ni opravičen omejevali in utesnjevati občini v tem pogledu njeno avtonomijo.

Raz stališča — narodnega pa se bomo ozrli na odločbo, katero smo danes stvarno pobijali, drugi pot!

Celjska gimnazija.

Z Dunaja, 28. avgusta. [Izv. dop.]

Da s Celjskimi paralelkami za letos ni nič, je dognana reč; če bode pa za bodoče šolsko leto 1895—1896 slovensko-nemška gimnazija v Celju ustanovljena, to zavisi od obstanka leveice, katera se, kakor obče znano, z brzimi koraki približuje svojemu porazu. To jesen meni g. naučni minister predložiti proračun za Celjsko gimnazijo, ako bodo parlamentarne okoliščnosti do tedaj dopuščale, da se goreča baklja razpora vrže v državno zbornico. To so vesti, katere se smejo danes zmatrati za gotove. — Ali paralelke ali pa samostojna slovensko-nemška gimnazija v Celju, to je sedaj samo še „akademično vprašanje“. Vender pak je tudi o tem treba pojasniti in sporazumljenja, ker Slovenci — tega naj so vsi krogi za trdno prepričani! — svojega namena ne bodo nikoli in nikdar popustili. Ko se je sprožila Celjska zadeva, pač ni bilo o drugem govoru, kakor o samih in jedinih paralelkah, ker samo te odgovarjajo vsakršnim potrebam, tako gospodarskim, kakor pedagogičnim in didaktičnim. Da se je razpravljanje nenadoma zavrtilo na samostalno nižjo gimnazijo, to ima svoj izvir v znani popustljivosti gg. Šukljeja in štajerskega Mibata, pa tudi v nemško-

liberalni taktiki. Slovenskim roditeljem se hoče takoj s početka, ko dajejo svoje dečke v latinske študije, napraviti preglavica. Vsak oče misli že naprej na uspeh in konec gimnazijske nauke svojih sinov; vsak si bo torej premislil, predno izroči sinu temu ali onemu obeh zavodov. Ta preglavica, ki ni mala, je torej prvo in debelo poleno pod noge ubogemu slovenskemu roditelju, ki si bode moral izbirati zavod. Drugič pa vemo, s kako sumljivostjo se sprejemajo dijaki različnih zavodov v lastni; vsak učitelj novodošlecu lahko prišije jedno tod ali tam. S kakimi očmi pa bodo slovenski dijaki v „nemškem“ zavodu sprejemani, o tem za zdaj raji molčimo. Tretjič se lahko že naprej izračunijo težave, zanjke in nevarnosti novodošlih fantičev, ki bodo prišli v popolnoma nove roke. Kajti, ako ima Celjska gimnazija že zdaj nemšk obraz, kako bode ona še le postala tedaj „stramm“ nemška in napeta, kadar bode tako rekoč na viši komando v „nemško“ se prešela! — Do takih in menda še hujših konsekvencij bode dotiran nezdravi upravni namen, v Celju ustanovljati dva državna sorodna zavoda za 330 gojencev! Že danes mora vsakemu kot beli dan biti jasno, da ravno dvojica zavodov z različnima in nasprotnima narodnima značajema bode dajala vedno živih povodov k poostrenju narodnih razmer Celjskih. Ako hoče državna uprava, ali recimo raji naravnost: ako hoče g. naučni minister, o katerega dobri volji se ne sme sumiti, v Celji narodnostni mir uvesti, kolikor je pač to jednemu samemu ministru možno, potem naj z gimnazijskimi razmerami v Celju postopi jedenkrat na radikalno-racionalni način. Vlada naj ne samo proglasi, ampak tudi praktično uvede v Celjsko gimnazijo duha stroge ravnopravnosti, in to od vrha do tal! Naj vlada ne dela več kakor doslej nepovoljnih razločkov mej slovenskimi in nemškimi sinovi, naj pa tudi za tako osebo skrbi, katero bode dajalo jamstvo popolnoma zakoniti ravnopravnosti, kolikor jo zahteva zakon. Naj se v prvi vrsti uvedejo v gimnazijo paralelke, katere najmenj stanejo, in drugič, naj vlada prikrbi take učiteljske moči, katere bodo mogle tako v najnižih kakor v najvišjih razredih brez vseh jezikovnih zaprek poučevati. Tako se godi po celi Avstriji, v vseh gimnazijah, ker to zahteva pedagogični in didaktični oziri. Tako se bodo učenci in učitelji za rana spoznavali, kar je neizmerne važnosti za prospeh pouka. Na ta način pa se bode učeča se mladina majhna in velika v resnici zmatrala za jedno jedino veliko rod-bino, v kateri ne veljajo privilegiji narodnosti, ampak prednosti na podlagi marljivosti in npravnosti mladenčev. Zato je temeljite preosnove Celjske gimnazije treba; samo taka more zdrave razmere privabiti. Ob enem pak v kraj in proč z vsakim načelom upravnim, katero ni strogo pedagogično in pa v zmislu osnovnih zakonov! Naj za Boga jedenkrat obveljajo nasproti Slovencem ista zdrava naučna načela kakor nasproti Nemcem! Samo ondaj bode izginilo „Celjsko vprašanje“, katero svetu razkriva vso bedo, in ondaj ne bode več treba na jalove pisarije tratiti toliko črnila in tiskovnega mazila.

čenko na ploh in seka lačnim ljudem za majhen denar kos za kosom. In tam peče drugi, tam tretji, in tako se meša vpitje sem in tam: „He, vruče janjetine — rā!“

Pod vejnato streho pa žvenkeče čaša ob čaši, in ob tem žvenketu nazdravlja prijatelj prijatelju, znanec znancu in v narodni pesmi daje duška svojemu nenavadnemu veselju in navdušenju. Tu čuješ peti Slovenca, tam Hrvata — jeden pje veselo narodno zdravico, drugi otožno pesem o krutem sokolu, ki je ugrabil belo golobico. „Oj, sokole, oj!“ In pet, šest drobnih dekliških glav se stisne ob zadnjem oj skupaj in njih črne oči zró z živim, ognjenim pogledom radovedne poslušalce.

Na pokopališču pa je zasedel grob slepi godec in žalno svojo pesem o kraljeviči Marku ter o drugih narodnih junakih spremlja z godbo stare, zakrpane vijoline. Ob njem pa se ljudstvo kár tare ter joka, kadar porosi slepčevu lice medla solza iz praznega očesa in se smeje, kadar se zaziblje na slepčevih ustah žalostno-vesel smeh!

Človek pa, ki globoko in nesebično čuti, prsi Boga, da bi dal temu vrlemu ljudstvu, ki ima dušo, da čuti, ki ima srce, da ljubi, lepših dnij, da bi moglo zopet iz svojih slovenskih prsij prosto dihati v prostem svojem domu!

V svetišči božjem pa vzdise ubožni rod ter moli za one, ki mladoletni gonijo živino na travnata

brda in za one, ki v daljnem, prekmorskem svetu iščejo kruha svoji družinici. Bog pa blagoslavlja ta pobožni rod!

In tako se meša življenje — žalostno z veseljem in veselo z žalostnim. In v sredi tega življenjskega vrtinca stopa morda tudi človek, ki ima v prsih mrtvo srce, srce brez upov in nadej, in tedaj se mu tudi za hip zjasni obraz, da zaprosi Boga, naj mu dodeli še več takih hipov! In blaženi oni, komur Bog usliši njega molitev!

In tam oni starec? — Kako zamišljen gleda v preteklo dni! Njemu ne more ta veselost v stare žile; kri mu vré po njih, katero goni po njega udih slaven spomin na preteklo dōbo! Saj je Belokranjec pogumno dvigal svojo neoboroženo pest proti vragu tedaj, ko je branil njegovi divji peti, da ni mogla dalje morit in požigat. Naš ded je umiral na čast in rešitev svoji domovini in Kristovi veri, ko je turški meč padal po njega vratu!

To je delala ljubezen in tej vroči ljubezni se ni izneveril do današnjega dne!

In bodočnost? ... Noč je zopet pala na zemljo in zadnji glasi pojemajo pod onimi lipami, s katerih listje šepeče tajinstven glas, ki veli, da bode zvesto — ne prisiljen, pač pa prost — živel Belokranjec domu in veri svojih očetov! — Resnično: tako bode v prihodnjih dneh!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 30. avgusta.

Izjemno stanje v Pragi.

Oficijozni listi so naznanili, da se ministerski svet ni baval z vprašanjem o izjemnem stanju in da se dotične saredbe še ne bodo razveljavile. Nasproti temu poročilu potrjujejo razni listi novič, da se je ministerski svet pač baval z vprašanjem o razveljavitvi izjemnih naredb, da se je Plener tudi za to potezal, da pa sta se mu zoperstavljala ministerski predsednik knez Windischgrätz in pravosodni minister grof Schönborn, sklicujé se na poročilo češkega namestnika grofa Thuna, ki je razmere na Češkem popisal v najtemnejših barvah. „Politische Fragmente“ pravijo: Izjemno stanje se ne odpravi, ker še niso odstranjeni vzroki, vsled katerih se je razglasilo. To je izboren argument! In ker je v tej zadevi vlada zajedno obtožitelj in sodnik, se jej seveda mora verjeti. To bi pa bila vlada lahko že spoznala, da političnim šefom v kaki deželi ne gre imenovati političnega strankarja. O dobri volji grofa Thuna ni govoriti, ali Kraus in Koller sta nam bila ljubša. Oba sta bila vojaka in zato nepristranska. Thun pa pripada stranki, nasprotujoči Mladočehom, in vsled tega je položaj neznošen. Thun bi rad galvanizoval staročeško stranko, a bolje bi bilo, da se skuša češko plemstvo porazumeti z Mladočehi. Mladočehom zaupa ljudstvo in s tem je treba računati. Izjemno stanje ni tega zaupanja oslabilo, pač pa k temu pripomoglo, da se je razširil prepad mej plemstvom in narodom.

Levičarji se organizirajo.

Razpor mej Nemci na Češkem in nezadovoljnost v levičarskih krogih, to je napotilo vodstvo stranke, da priredi sredi meseca septembra shod zaupnih mož levičarske stranke na Češkem. Pred shodom se snide tudi eksekutivni odbor. Ako bi vsled izjemnega stanja ne bilo moči, sklicati zaupne može v Prago, sklicali se bodo v kako drugo nemško mesto na Češkem. Okrajni volilni odbori, kateri odpošljejo na shod svoje odposlance, so že sestavljeni in prvi uspeh nove levičarske organizacije je „Zveza Nemcev severozapadne Češke“, a snujejo se tudi še druge take zveze kot odpor zoper nemško-nacionalno organizacijo.

Razpust ogerske zbornice.

Wekerlovo ministerstvo ima v parlamentu le jako neznatno večino. Za cerkvenopolitične predloge je sicer dobilo uprav ogromno večino, to pa le, ker so se jej pridružile razne opozicijske frakcije, in ta večina jej ostane tudi zvesta, dokler se bodo reševala cerkvenopolitična vprašanja, razpade pa tisti hip, ko pride na razpravo upravna reforma. Fakična večina vladne stranke je tako majhna, da ni nanko računati in zategadelj se baje že misli na razpust poslanske zbornice. — Boj zoper cerkvenopolitične reforme traje še vedno. Glasilo katoliške duhovščine „Magyar allam“ je voditelj tega boja, vsled česar je kardinal-primas Vazary opustil naročbo. List prijavlja to s pristavkom, da si ne da kratiti pristojne mu pravice, kritikovati tudi skofe, če ne hodijo po pravi poti.

Vnanje države.

Srbsko pravosodje.

Mihael Čebinac, Ranko Tajšić in drugi, so bili kot „zarotniki“ zoper Ohrenovića dejani v zapor, dasi so po priznanju samega Nikolajevića povsem nedolžni. Vsaj 14 dnij je že tega, kar so arbski uradni in Dunajski listi javili, da je preiskava zoper zatožence končana in da so se že izročili sodišču. Po sodnem redu ne sme preiskovalni zapor trajati nad dva meseca, dejanski pa so Čebinac in njegovi drugovi že skoro pet mesecev v zaporu, a še sedaj niso izročeni sodišču, kajti omenjena vest je povsem neosnovana. Kako sodbo naj ima po tem inozemstvo o arbskem pravosodju?

Portretirant Koburžan.

V pogovoru s poročevalcem „Frankfurter Zeitung“ je Stambulov tudi portretoval Koburžana in sicer na kaj interesanten način. Rekel je mej drugim: Razen svojih dvornih zadev ne ve ničesar. Ves dan čita liste, prečita jih, do 4. ure zjutraj, vsaj 50. Obilnokrat sem mu že rekel: Vzemiš si kakega francoskega ali angleškega polkovnika, da vas pouči v vojaških vednostih. O vojaških zakonih pozna samo dva člena, če se mu o civilnem pravu le kaj sanja, si dam glavo odrezati. Samo liste čita. Nervozen je zelo in če čita v kakem listu, da se ga graja, ne more spati in strga list na drobne kosce. Zdaj kopira nemškega cesarja, domišlja si pa, da je bolj pameten, kakor nemški cesar. Neki dan si je dal napraviti pompoznen plašč, kakor so jih nosili bizantinski cesarji. Prosim Vas, mu rečem, taki plašči že davno niso več v modi. Čemu hočete to srednjeveško stvar na Bolgarskem upeljati. Celo ruski cesar nima takega plašča. Saj imate svoje čedno uniformo. Zadovoljite se z njo. Če greste s tem plaščem v cerkev, vas ne epremim. Saj ljudje ne bodo mogli razločiti, kdo je knez, kdo škof, ki ima tudi tako nemoderno haljo. — Kakor s tem plaščem, je bilo tudi z mnogimi drugimi rečmi. — Za časopisa potrosi mnogo denarjev, za druge reči pa ne. Sploh je jako skop. V inozemstvu razširjena govorica, da je

mного denarjev za Bolgarsko potrosil, je neosnovana. Se kaj prištedil je, ker nas velja dosti več, kakor Batenberžan.

Nizozemci v Aziji.

Nizozemska skuša vedno, razširiti meje svojih azijskih kolonij. Pred kratkim je odposlala ekspedicijo na otok Lombok, da ga oavoji. Otok je kakih 5000 štirijaskih kilometrov velik in ima 300 000 prebivalcev. Ekspedicija pa se je popolnoma ponesrečila. Bojaželjni rod Balinezov, bivajoč blizu glavnega mesta Matarana, je napadel nizozemsko vojsko in jo premagal. Nizozemci so izgubili 185 mož in 30 častnikov, mej temu zapovedujočega generala Van Hama.

Dopisi.

Iz Konjic, 27. avgusta. [Izv. dop.] (Veselica.) Dne 26. avgusta slavili smo tukaj po zborovanju podružnice sv. Cirila in Metoda na Sullerjevem vrtu desetletnico posojilnice s koncertom. Prišli so tamburaši iz Celja polnoštevno in čitalniški pevci, ki so se tekmovali s Šmarsko godbo. O koncertu smemo reči, da kaj takega še nismo imeli v Konjicah. Posebno nas pa je presenetil s svojim izbornim petjem vrli Ljubljanski kvartet „Ilirija“ (gg. Pavšek, Branke, Lilek, Dečman), ki nas je kar očaral, tako da ni bilo navdušenja konca. V imenu odbora posojilnice pozdravil je dr. R. goste ter povdarjal, da je umestno, dati časih sonarodnjakom priliko k veselju in da je taka prilika desetletnica ustanove zavoda, ki je v tem kraju pomagal, da so sorojaki v denarnih zadevah neodvisni od tujega kapitala. Državni poslanec gosp. Miha Vošnjak, kot predsednik zaveze slovenskih posojilnic, je govoril o razširjenju teh zavodov in o naraščanju prometa. Govorili so tudi še župnik J. Žičkar iz Velenja kot predsednik tamošnje posojilnice, Drag. Hribar in dr. Glaser iz Celja, ter Peter Novak iz Slov. Bistrice, in so bili vsi govori navdušeno vzprejeti. Ker so bili k tej veselici povabljeni le najodličnejši kmetje konjiškega okraja, namreč zaupni možje posojilnice, župani in odborniki okrajnega zastopa, ni dvomiti, da ta veselica ne ostane le v stalnem spominu vsem udeležencem, ampak da bode tudi v narodnem oziru v Konjicah obilo sadu rodila.

Domače stvari.

— (Domoljubje — comme il faut.) Prijatelj našega lista nam piše: Poročilu Vašemu o praznovanju cesarjevega rojstnega dne v Trstu, dostaviti je še, da so bili vsi ognjemeti, ki so se zažigali dne 17. t. m. zvečer pred palačo, v kateri stanuje c. kr. namestnik vitez Rinaldini, zeleno-belo-rudeči, tedaj v barvah italijanskega kraljestva. — To smatrajo vladni krogi v Trstu, ki navlašč zamlčujejo udeležbo slovenskega življa pri patrijotičnih slavnostih, za domoljubno. Klobuk doli pred tako državniško modrostjo!

— (Kizklicavanju na postaji v Št. Petru.) Naš poročevalec nam piše: V „Slovenskem Narodu“ dne 16. t. m. je bil nekdo toliko pogumen, da je zanikaval prvotno moje poročilo o samonemškem in laškem izklicavanju vlakov na postaji v Št. Petru. Od takrat opazoval sem natančneje ravnanje „vrtarja Slovenca“, ki prejema neposredne ukaze od načelnika pravičnega tudi Slovencem. In kaj sem opazil? Da se odhod vlakov slej ko prej na peronu, ter v čakalnici in gostilnici I. in II. razreda izklicuje le v nemškem in laškem jeziku in šele v gostilnici III. razreda tudi v slovenskem jeziku. To je skrajna nedoslednost, glede katere ima slovenska javnost pravico zahtevati pojasnila, ali jo je zakrivilo generalno ravnateljstvo južne železnice, ali je pripisati le na rovaš načelniku „Moravcu“ in vrtarju Slovincu.

— (Osobne vesti.) Pravna praktikanta Jos. Roth in Anton Mejač sta imenovana avskultantom na Kranjskem.

— (Poročil se je) v Zagrebu naš rojak g. dr. Ivan Kosirnik, zdravnik, z vdovo gospo Emo Milinković rojeno Ehbruster.

— (Za „Narodni Dom“) v Ljubljani je poslal uredništvu našega lista: G. Rudolf Rohrmann v Ljubljani, inspektor Stuttgartske zavarovalnice, 10 kron. — Živio!

— (Lekarniška koncesija.) Mestni magistrat Ljubljanski podelil je g. Moricu Mardet-schlagerju, kateri je kupil od gospe Svoboda lekarno „K zlatemu orlu“ na Prešernovem trgu, lekarniško koncesijo.

— (Iz pred porotnega sodišča.) Glasovita tatva po sejmi in božjih potih, 49 let stara Frančiška Kovač iz Ločice na Štajerskem, hotela je, kakor pravi, dne 8. julija letos iti na božjo pot na Zaplaz, a ko je v Litiji zvedela, da je v Šmartnem birma, šla je rajše tje ter iskala drenj, da je mogla laglje in bolj skrito ženskam po žepih segati in jim jemati denar. Mej ženskami se je že govorilo, naj pazijo na svoje žepe in denar, ker se je našlo že več praznih možnjikov okoli cerkve, iz katerih si je tat denar prilastil in jih izpraznjene proč vrgel. Liza Mate zasačila je F. Kovač, ko ji je segla v žep, v katerem je imela denar. Storilko so potem orožniki prijeli in našlo se je pri njej 39 goldinarjev. Včeraj se je imela Frančiška Kovač pred tukajšnjim porotnim sodiščem zagovarjati zaradi hudodelstva tatvine. Obdolženka priznava, da je res ženskam denar iz žepa jemala. Porotniki so potrdili stavljena jim vprašanja in sodišče obsodilo je Frančiško Kovač, ki je bila že desetkrat zaradi tatvine kaznovana in ji je tatvina že v navado prišla, na pet let težke ječe, poostrene z enim postom mesečno. — Pri drugi obravnavi, ki se je vršila tajno, je bil obsojen Anton Kranjc zaradi hudodelstva posilnosti in krvne oskrumbe na pet let težke ječe, poostrene z enim postom mesečno.

— (Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine Ljubljanske) od 19. do 25. avgusta. Novorojencev je bilo 12 (= 19 76 ‰), mrtvorojenec 1, umrlih 22 (= 35 88 ‰), mej njimi so umrli za grižo 1, za jetiko 1, za vnetjem sopilnih organov 2, za želodčnim katarom 2, vsled mrtvoda 2, vsled starostne oslabelosti 3, za različnimi boleznimi 11. Mej umrlimi so bili 4 tujci (= 18 1 ‰), iz zavodov 6 (= 27 2 ‰). Za infekcijskimi boleznimi so obboleli: za otročico 1, za tifuzom (tujci) 3, za grižo 2.

— (Poslanec Šuklje rešitelj življenja.) V torek okoli poludneva je 15letni kmetijski dečak iz Brezja pri Novem mestu, ki je s svojim očetom ostal v znani gostilni „Pri Štemburji“ v Kandiji, jahal konja v Krko, da ga napoji. Ker je konj zašel predaleč, začel se je potapljati. Dečak, neznaoč plavati in držeč za grivo potaplajočega se konja, je glasno klical na pomoč. Bil je ravno semenj v Novem mestu in vse polno ljudi ob bregu, a nikdo se ni upal v vodo. Tu pride mimo poslanec Šuklje, sleče urno obuvalo in sukajo in skoči utaplajočemu se na pomoč. Pri tem pa je prišel sam v veliko nevarnost. Zgrabil je sicer dečaka, ki se je krčevito držal tonečega konja za grivo, a nevarnost je bila, da že mrtvi konj, katerega je morala zadeti kap, potegne oba za saboj, kajti začel se je potapljati tudi pogumni rešilec. V tem kritičnem trenutku je podal gostilniški natak profesorju Šukljetu dolg drog in tako je mogel le-ta že nezavestnega dečaka srečno spraviti na suho. Rešeni dečak se je kmalu zavedel, profesorju Šuklje-tu pa so vsi navzoči čestitali za njegov pogumni čin, s katerim je dečaku rešil življenje.

— (Rešitev življenja.) V Strmici v postojnskem okraju je padel triletni deček Janez Ogrizek v mlako, nad meter globoko, in bi bil gotovo utonil, da ga ni rešil posestnik Andrej Benčan.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda za Zatičino-Višnjogoro) priredi dne 2. septembra v gostilni Poličanskega v Zatičini veselico, katere čisti donesek je namenjen družbi sv. Cirila in Metoda. Zatek ob 3. uri popoldne. Vzpored, ki je razviden iz plakatov, obseza govor, petje in tombolo.

— (Državna podpora.) Poljedelsko ministerstvo je dovolilo „Vipavski vinarški zadrugi“ podporo 500 goldinarjev.

— (Vodovodi na Notranjskem.) S Pivke se nam piše: Letos se je začelo dobrovoljno misliti na rešitev toli akutnega vprašanja o preskrbi vodenja na Krasu. Že pred par leti vložene prošnje so se vendar enkrat rešile. Vasi Trnje, Zagorje, jele so že spomladi vodnjake kopati, v vasi Knežak pričelo se je pa delo pred par meseci. Ker so občine tu po Pivki po večjem zelo revne, prosile so na vse strani za toli potrebne naprave, podpore in jo tudi dobile, tako da doprinašajo k vsem stroškom le 20 odstotkov, v tem ko doprinaša dežela v to 30 in država 50 odstotkov. — V vasi Zagorje, ki je vložila prošnjo jedna prvih, stavilo se je kopanje vodnjaka v načrt, kot kopanje poskuševalnega vodnjaka, za kojega pokritje stroškov ni obvezana občina nič dati, ako se do stalne, uporabne vode ne pride. — V takem slučaju skrbelo bi se, dobiti vodo z druge strani. V poskuševalnem vodnjaku

najdena voda bila bi podlaga preskrbljenja vode za vse vasi na Pivki, ki so prosile za to. — Strokovnjaki menijo, da se mora priti tu do vode podtalnice, bodisi premikujoče, bodisi stalne. Prvo bode bojda preje nego drugo. Pri kopanju vodnjaka v Zagorju spomladi, prišli so v globočini 9 1/2 m do vode, koja se ni niti v sedanji suši umaknila ni za 1 cm. Upati je torej povoljnega rezultata tu. Vodovod, kojega so pričeli napravljati v Knežaku, bode bojda že prihodnji teden končan. Stal bode okroglih 4000 gl. Pretečeni teden prišel je iz Ljubljane g. Ahčin, ki je prevzel pokladanje cevi. Delo gre kaj brzo izpod rok. Pritiska bode imela voda 3 1/2 atmosfer od spodnjega rezervoira, tako da se bode lahko vodovod porabil v slučaju požara, sosebno če se napravijo hidrante, za gašenje. Prihodujo nedeljo bode najbrž že blagoslovljenje vodovoda. Umestno bilo bi napraviti ob tej priliki kako narodno slavnost, da ostane tak moment ljudstvu v spominu. — Delo so izvršili večinoma domačini, pod vodstvom inženirja g. Vika, zelo povoljno, in kakor se je izrazil omenjeni gospod inženir, vzame one delavce s saboj v Št. Mihi, kjer začnejo ta teden že kopati vodovod. — Vasi Bač in Juršče dobila tudi svoja vodnjaka. Seveda letos se vse ne da napraviti. — Bog daj svoj blagoslov k tem napravam, kajti le oni, ki tu stanuje, ve, kaj se pravi pomanjkanje vode.

— (Iz domačih toplic.) Na Bled je došlo od 10. do 26. t. m. 208 tujcev.

— (Ženska podružnica sv. Cirila in Metoda v Št. Juriji ob južni železnici) ima dne 2. septembra t. l. svoje zborovanje ob 4. uri popoldne v gostilni pri „Cestnem Jožetu“ v Št. Juriji.

— (Umetniški dom v Zagrebu.) Številno hrvatskih slikarjev in kiparjev narašča od dne do dne. V Zagrebu bivajoči hrvatski umetniki so sprožili idejo, da bi se zgradil umetniški dom, ki bi hrvatskim umetnikom olajševal bivanje v domovini. Mnogo domačih umetnikov bi se naselilo v Zagrebu, a nedostaja jim atelijev. Ako bi se zgradil umetniški dom, bi v njem bilo lahko več atelijev za kiparje in slikarje in velika dvorana za umetniške razstave. Če vlada in mesta občina dovolita naprošeno podporo, se utegne uresničiti ta ideja. Zgradba takega umetniškega doma bi bila neizmerno važnosti za razvoj umetnosti na slovenskem jugu.

— (Razpisana služba.) Pri višjem deželnem sodišči v Gradcu mesto deželno-sodnega svetnika. Prošnje do dne 15. septembra pri predsedstvu višjega deželnega sodišča istotam.

Slovinci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Brzjavke.

Dunaj 30. avgusta. Začasni vodja Ljubljanskega učiteljskega profesor Viljem Linhart je imenovan deželnim šolskim nadzornikom in dodeljen deželnemu šolskemu svetu štajerskemu.

Dunaj 30. avgusta. Predloga glede železnice čez Ture pride baje že prihodnje leto pred državni zbor. Južne železnice vodstvo je baje že dobilo nalog, izdelati načrte za kolodvor mej Sachsenburgom in Lendorfom.

Belgrad 30. avgusta. Kralj Aleksander in razkralj Milan se preselita dne 7. septembra iz Niša sem. Doslej še ni določeno, kdaj odpotuje kralj v inozemstvo.

Belgrad 30. avgusta. Cankov name-rava te dni odpotovati na Bolgarsko. Če se mu pri Caribrodu ne posreči priti čez mejo, misli potovati v Carigrad, da od tam skuša priti na Bolgarsko.

Rim 30. avgusta. Zadnji čas so anarhisti začeli zopet močno agitovati. Nekatere nevarne hujskače je policija zaprla. V Neapolju je v ulici Toledo razpočila bomba, pa ni nikake škode prouzročila.

Pariz 30. avgusta. Vikarij Bruneau je bil danes zjutraj v mestu Lavalu giljotiniran. Pred usmrčenjem je poljubil križ, kliče: Ne-dolžen sem. Umrl je pogumno. Ko se mu je odsekala glava, je množica, bilo je zbranih nad 8000 osob, živahno ploskala in klicala: bravo!

London 30. avgusta. Grof de Paris je nevarno obolel.

Zahvala.

Občinski zastop Radeški izpolnjuje s tem svojo prijetno dolžnost, da izreka za prijazno udeležitev pri slovesni otvoritvi Radeškega mostu čez Savo visokorodnemu gospodu c. kr. deželnemu predsedniku baronu Heimu, dalje preblagorodnim gospodom: deželnemu glavarju Otonu Deteli, deželnim odbornikom: c. kr. svetniku Ivanu Murniku, dr. Vošnjaku in dr. Papežu, deželnemu in državnemu poslancu Povšetu, deželnim poslancema L. Svetcu in Ig. Žitniku, predsedniku trgovinske zbornice Iv. Perdanu, deželnemu inženirju J. V. Hraskemu, voditelju c. kr. okrajnega glavarstva baronu Schönbergerju, graščaku Nikolaju vitezu Gutmannsthalu-Benvenutiju, slavnim gasilnim društvom iz Trbovelj, Hrastnika in Loke ter slav. pevskemu društvu „Slavcu“ iz Ljubljane, svojo najudanejšo zahvalo. Priznanje in zahvala izreka se pa tudi slavnemu deželnemu odboru in vsem drugim darovalcem za prostovoljne prispevke v denarjih v korist slovesnosti, kakor tudi celokupnemu prebivalstvu Radeškega trga za krasno razsvetljavo na predvečer in praznično olupšavo z zastavami na dan slavnosti.

Radeče, dne 28. avgusta 1894.

Jakob Rižnar,
župan.

(913)

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih.

Umrli so v Ljubljani:

29. avgusta: Meta Kovič, dekla, 58 let, Poljanska cesta št. 40. — Marija Brozovič, krojačeva hči, 4 mesece, Streliške ulice št. 11.

V deželni bolnici:

23. avgusta: Franca Bernot, hišina, 33 let.
27. avgusta: Janez Kapuz, delavec, 50 let.
28. avgusta: Elizabeta Okorn, delavčeva žena, 42 let.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
29. avg.	7. zjutraj	738.0 mm.	16.0° C	sl. svz.	jasno	12-7 mm.
	2. popol.	736.1 mm.	26.1° C	sl. svz.	d. jas.	
	9. zvečer	736.9 mm.	16.6° C	sl. svz.	dež.	dežja.

Srednja temperatura 19.6°, za 2.2° nad normalom.

Dunajska borza

dne 30. avgusta t. l.

Skupni državni dolg v notah.	98	gld.	55	kr.
Skupni državni dolg v srebru.	98	gld.	45	kr.
Avstrijska zlata renta	123	gld.	40	kr.
Avstrijska krona renta 4%	97	gld.	70	kr.
Ogerska zlata renta 4%	121	gld.	75	kr.
Ogerska krona renta 4%	95	gld.	80	kr.
Avstro-ogerske bančne delnice	1030	gld.	—	kr.
Kreditne delnice	370	gld.	60	kr.
London vista.	124	gld.	30	kr.
Nemški drž. bankovci za 100 mark	60	gld.	95	kr.
20 mark	12	gld.	20	kr.
20 frankov	9	gld.	89 1/2	kr.
Italijanski bankovci	44	gld.	70	kr.
C. kr. cekini	5	gld.	90	kr.

Dne 29. avgusta t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	148	gld.	50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	196	gld.	—	kr.
Dunavske srečke 5% po 100 gld.	127	gld.	25	kr.
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123	gld.	75	kr.
Kreditne srečke po 100 gld.	198	gld.	50	kr.
Ljubljanske srečke	24	gld.	50	kr.
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	gld.	50	kr.
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	170	gld.	—	kr.
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	313	gld.	—	kr.
Papirnati rubelj	1	gld.	33 1/2	kr.

Zahvala.

Vsem dragim sorodnikom, prijateljem in znan-
cem izrekam s tem za izkazano sočutje o času bo-
lezni mojega preljubljenega očeta

Matije Valenčič-a

kakor tudi za mnogobrojno udeležitev pri spre-
vodu predraga rajnega svojo najpriskrnejšo
zahvalo.

V Trnovem, dne 28. avgusta 1894.

(942)

Rudolf Valenčič.

Koncesijonirana posredovalnica služb

v Gradišči št. 2

priporoča velespoštovanemu p. n. občinstvu službeno
osebje vsake kategorije. Eventuelna naro-
čila se najskrbneje izvršujejo. Proseč za mnogobrojni poset
(945-1) z velespoštovanjem Terezija Novotny.

Gostilnica

se pod ugodnimi pogoji dá v zakup,
eventuelno na račun.

Več pove upravništvo „Slov. Naroda“. (940-1)

Gg. trgovci in prodajalci!

Kdor ima (936-2)

prazno posodo za šprit

vsake velikosti, ponudi naj jo čim preje

„Vipavski vinarski zadrugi“ v Vipavi.

Prodajalnica

z vso potrebno opremo, tehtnice in drugo prodajalniško
orodje, odda se v najem za več let pod ugodnimi
pogoji. Prodajalnica obstoji že več let na dobro situira-
nem prostoru v Črnomlju.

Več o tem pove lastnica Ana Skubic v
Črnomlju h. št. 189. (933-3)

Za toileto

je samo ono milo prospešno, ki je
strogo nevtravno, čisto, blago in
sodržuje mnogo tolišče. Jedino
tako milo vzdržuje lepoto.
Kdor je pameten, naj se
umiwa torej zmirom
z golj z

Doering'ovim milom
S SOVO.

Dobiva se
povsod.

Komad po
30 kr.

7 (760-1)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1894.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v
srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljub-
ljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 19. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Co-
lovec, Franzosfeste, Ljubno, čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmun-
den, Solnegrad, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregenz, Curia,
Geneva, Pariz, Steyr, Lino, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger,
Karlove vane, Francove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 7 min. zjutraj osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Co-
lovec, Franzosfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Aussee, Ischl,
Gmun- den, Solnegrad, Lend-Gastein, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 41 min. dopoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak,
Celovec, Franzosfeste, Ljubno, Selthal, Dunaj.
Ob 4. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec,
Franzosfeste, Ljubno, čez Selthal v Solnegrad, Lend-Gastein, Zell
na Jeseru, Inomost, Bregenz, Curia, Geneva, Pariz, Steyr, Lino, Gmun-
den, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Francove vane,
Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 53 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lip-
sije, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov,
Pilsna, Budejovic, Solnegrada, Lina, Steyra, Gmundena, Ischla, Aus-
seca, Pariza, Geneve, Curia, Bregenza, Inomosta, Zella na Jeseru,
Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Beljaka, Franzosfeste, Trbiša.
Ob 11. uri 57 min. dopoldne mešani vlak iz Novoga mesta, Kočevja.
Ob 12. uri 17 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten,
Lipsije, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih
varov, Pilsna, Budejovic, Solnegrada, Lina, Steyra, Pariza, Geneve,
Curia, Bregence, Inomosta, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega,
Celovca, Lina, Pontabla, Trbiša.
Ob 12. uri 46 min. popoldne mešani vlak iz Novoga mesta, Kočevja.
Ob 4. uri 48 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selthala,
Beljaka, Celovca, Franzosfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 8. uri 34 min. zvečer mešani vlak iz Novoga mesta, Kočevja.
Ob 9. uri 11 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstettena in
Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 23 min. zjutraj v Kamnik.
„ 9. „ 05 „ popoldne „ „
„ 6. „ 50 „ zvečer „ „ (slednji vlak le ob nedeljah
in praznikih.)
„ 10. „ 10 „ zvečer „ „

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 5. uri 56 min. zjutraj iz Kamnika. (4-196)
„ 11. „ 15 „ dopoldne „ „
„ 6. „ 50 „ zvečer „ „ (slednji vlak le ob nedeljah
in praznikih.)
„ 9. „ 55 „ zvečer „ „

V zalogi podpisance je izšla pred kratkim knjižica:

Stariši, podpirajte šolo!

Nekoliko besedij o skupnem vzgojnem delova-
nju domače hiše in šole.

Druga, povsem predelana, popravljena in pomnožena izdaja.

To delce, o katerem se je ocena vseh slovenskih listov, ki so knji-
žico omenjali, prav pohvalno izrazila, ima namen, pospeševati in
utrditi med domačo hišo in šolo za vzgojo naše mladine toli potrebno
skupnost in sporazumevanje. Blaga namenjena, kateri služi rešena knjižica,
nagiba je že leta 1889 (ko je izšla prva izdaja), več okrajnih šolskih
svetov, da so delce priporočili v nakup njim podrejenim krajnim šolskim
oblastvom.

Opozarjamo na omenjeno brošurico slovenske sta-
riše, sl. krajne šolske svete ter sploh vse prija-
telje šole in narodne omike.
Delce se naroča pri pisatelju v Središču ter pri vseh
večjih knjigotrdcih po Slovenskem.
Cena: 1 komad 12 kr., 25 iztisov 2 gld. 75 kr., 50
izvodov 5 gld. in 100 izvodov 9 gld.

Na željo se pošlje knjižica tudi na ogled.
Čisti dohodek je namenjen družbi
sv. Cirila in Metoda.

Anton Kosi,
učitelj v Središču (Polstrau, Steiermark).

Namizni raki.

Najizbornejše oplemenjene vrste, lovijo se vsak dan,
da so vedno sveži, razpošilja pod jamstvom, da dospé
še živi, v poštnih košaricah poštnine in colnine prosto
po poštne povz-tju: 110 kom. rakov za juho gld. 2-50,
50 kom. srednje namiznih rakov gld. 3-—, 60 kom. veli-
kanov z debelimi škarjami gld. 3-50, 40 kom. solo-velika-
nov gld. 4-50 in 32 kom. solo-velikanov, jako finih, čudo-
vite živali, gld. 5-25. (854-10)

F. Schapira, Stanislav št. 274, Galicija.

VIZITNICE

priporoča po nizki ceni

„Národna Tiskarna“ v Ljubljani.

Dunajska kavna mešanica

daje kavi lepo barvo, dober ukus in moč.

Dunajska kavna mešanica

učini kavo redilno, zdravo in ceneno.

Vzemite torej kot dodatek kavi samo

pristno

Dunajsko kavno mešanico

(Wiener Kaffee-Melange)

iz tovarne

(921-2)

Arnold & Gutmann na Dunaji

ki se dobiva v skoro vseh specerijskih trgovinah.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Zadnji mesec.

Glavni dobitki (847-11)

60.000 gld., 10.000 gld., 5.000 gld.

v gotovini samo z 10% odbitka.

Levovske srečke po 1 gld. priporočata: Menjalnica
J. C. Mayer in glavna tabačna prodajalnica A. Gruber.

Iskorno proti
bolezni želodca

Štajerska

Rogaška deželna kisolina

Tempeljska

in

Styrijska slatina.

Vedno sveža, jedrčvita polnitev

v novo zgrajenem polnilnem rovu od neposrednega dotoka iz vrelca.

Dobiva se: Pri slatinarstvu v Rogatcu in na Slatini.

Jedino in glavno zalogo za Kranjsko ima Ivan Linin-
ger v Ljubljani. (526-6)

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.